

Çizmelerimi Çıkartayım mı

– GöktürkGülay · 14 Mayıs 2014

.....Manisa Soma'da yaşananlar anısına

Kader hayat akışında ilerlerken bahtımıza kara günler sunar
zülüflerini kara karanlığa karalar bağlattırırken
güllerini karartan kızıl günler sunar
oysa ömrümüz göz kapaklarımızı yumacak kadar çabuk geçiyor
ve denklemini çözemediğimiz yaşantımızı ne olur ey kadar bana bir şans daha ver diyerek bekletiyor
kader bazen kelebek renkli rüyalarda sunar
hayalini kurarız yakamoz dipli bir dünyanın
bekleriz öylesi değil ölürcesi
genede kavanoz içine sıkıştırırız
kuramadığımız kıramadığımız hayatımızı
yinede çözemeyiz onsuz olmazsa olmazlarımızı
çıkamazlarımızın denkleminin sağlamasını yapamayız
kader bu kadar der boyun bükeriz kederimize

işte bu !
kara kıtanın kara yüzlü kara bakışlı
kara hüznü sarı çapaklı arayışın
tokluk içinde açlığın çaresiz çığılığı
iki yanı toprak örtülü
üç yanı sularla çevrili
dört yanı okyanus kapaklı
dış yanı bir somali patlaması
iç yanı nil kızılı kanayışın sakarya türküsü
kaderden ötesi olmayan
her gün ölümün korkusunu
şah damarından yakın hissededen
yaşadığı günün acısı güneşe doğru bakan mahsun yüzü
işte bu !
güneşin doğuşuna bir şans nolur nolur bir şans
dileyerek bekleyen bedeli en ağır ödenen iyi niyetlerin umuda bir doğuş nefesinin sesi
saf dürüstlükler hep boşa satılmasın diye bir edebi anlayışın masum hoş görüşü
umutların beklentisinin türküsü
bozulmamış saf anadolu insanının saflığın kalbindeki pamuk ütüsü

bu bir şükretmenin pek ve pak duygusu
bu böylesi insanlarda kaldımı be demenin
gözyaşında susamışlık efsanesinin türküsü
kim duyar ki yüreğinde bir çığlık
kim duyar ki kısmeti bağlamanın çilesini
kim duyar ki kader deyip geçmenin ihmalsizliğini
kim duyar ki açsızlığın girdabında tokluğun açlığını
kim duyar ki tokluğun girdabında açlığın tokluğunu

işte bu !
kimsesizliğin girdabında
kimseden medet ummadan
karnının doyduğu isminin yazıldığı günün
karanlık altında ocaklar sönmesin diye
ocağının yanmasını kadere bırakan
ekmeğini ölümüne katık yaptığı
keder sessizliğinin yalnız çığı
altın sarısı saçların çöl sarısı çapakların
köz sarısı kapakların güneşe umutsuz bakışı
evine ekmek götürmenin sızısını
zayıf bitkin yüreği arasına sıkıştıran
sararmış umudun umutsuz umudu
işte bu ! Türk insanın kendi insanına vermiş olduğu
kara günde hüzünlenip hislendiğimiz
alçak gönüllü bir edebi davranışın

çizmelerimi çıkartayım mı sedye kirlenmesin deyişin
tenlerinde bıraktığı karanın bir bahtı kara alın yazısı
kanadı kırık yüreklerin göz yaşı sesinde kutsallık türküsü .
.....Allah bir daha böyle acılar yaşatmasın mekanları cennet olsun

Gülay GÖKTÜRK